

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De inhu[m]anitate retine[n]di tenaciter. ca. vii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Interrogatorij pars scđa.

ab eis lucrat⁹ fuerit in alee et
tarilloz ludo, vic⁹ furiosi, p-
digi, minores, xxv, annoz, et
marie pupilli. Itē mēte ca-
pti surdi muti ceci, ⁊ qui ppe
tuo morbo laborat, qz tales
rebus suis supesse, id est pui-
dere nō possunt, ppter qđ dandi
sunt eis tutores ⁊ curatores.
Idem videt⁹ dicendū de suis
monachis ⁊ ceteris claustra-
lib⁹ ⁊ filijs familias qđ nō hñt
peculiu⁹ castrense vel q̄si, ⁊ de
vtxore qđ non hñt bona parafer-
nalia, ⁊ etiā d⁹ administratori
bus rerum ecclasticarū qđ sūt
paupez, et d⁹ similib⁹ psonis,
tñ tales pecunie nō sūt resti-
tuende eas pdentib⁹, s̄z tutori
curatori, p̄fri, monasterio, dño
marito ecclie ⁊ hmōi. De re-
stitutōe talium vide plenius in
summa, in qđ pte d⁹ restitutōe
ludi. De alijs vero qđ ḵtingūt
in ludis, vt fraudes, blasphe-
mie, amissio tēporis, ⁊ hmōi
babes in capitulis alijs.

De inqetudine. La. VI.

Hqetudo circa tpalia
i: acquirēda ⁊ cōsernā-
da. Si habuit im-
mēsam sollicitudinē circa huz
insmodi, ⁊ ppter hoc dimisit
aliqd necessariū ad salutē, vt
missam et hmōi, est mortale.
Si p̄o non dimisit necessa-

ria s̄z remissor fuit qđ ad spūa-
lia, veniale est. Si habuit
nimiam sollicitudinem circa
hmōi ex parua p̄fidentia aus-
xili⁹ dei in se non est mortale,
sed videt⁹ veniale, est tñ saltū
impeditiū deuotiois et alio-
rum bonorū spūalinn.

De inhumanitate retinen-
di tenaciter. La. VII

Claricia in retinendo
a tenacit⁹ seu ihūanitas
non faciēdi eleosynas
corpales indigētib⁹ qñ pōt h
ysu ḵtineſ. Visito poto ci-
bo redimo rego colligo p̄do
Si hñs supflua qđ ad naturā
⁊ qđ ad decentiā stat⁹ sui, p se ⁊
familia sua nō subuenit neces-
sitatib⁹ alioz etiā nō extremis
s̄z magnis q̄s nouit: mortale
est. Si hñs de supfluo qđ ad
naturā ⁊ si non qđ ad decentiā
stat⁹ p se ⁊ familia sua: nō sub-
uenit paupib⁹ i extrema neces-
sitate q̄s nouit: mortale cōiter
iudicat. s̄z h oportet multa cō-
siderare ad bene intelligendū
vide de h in scđa pte, ti, pmo,
Si nō subuenit indigētib⁹ d⁹
industria ⁊ arte sua cū potuit,
vt medic⁹ medendo ⁊ visitan-
do iſfirmos pauperes sine las-
lario. Aduocatus in aduocā-
do, pcurator in pcurando, et
hmōi, videtur mortale. Si

quis nō subuenit pauperib⁹
necessitates extremas patiē-
tib⁹ cū posset, v⁹l tardauit da-
re, ⁊ exasperauit paupes veni-
ale est. Si parauit pauperi-
bus nimis sumptuosa vel ni-
mia q̄stuantib⁹ sine causa in-
dигentib⁹ v⁹l vtētib⁹ male ele-
mosynis. p̄ctm est poti⁹ q̄s me-
ritū. Si laborantib⁹ p eo in
quocūq; ministerio nimis dis-
tulit eis dare mercedem v⁹l
tra c̄uentiōes factas, cum tū
possit soluere posset esse mor-
tale si icurreret graue dānū
vel scandalū. idem si aliqd de-
fraudauit.

De avaricia amādi res in
ordinate. Laplm. viii,

Q̄ta q̄ si q̄s res etiaz
n̄ iuste acq̄sitas ita inor-
dinate amat vt inhēre-
at eis vt fini, cui⁹ signū ē q̄n
p̄t eas nō amittēdas eēt pa-
rat⁹ facere p̄tra aliqd p̄cepto-
rū dei peccat mortalit⁹ q̄ plus
diligit creaturā q̄s dēn. Si
aut̄ nullo mō vellet facere cō-
tra salutē suā p̄t bmōi tēpo-
ralia, q̄uis iordinate afficiat
sc̄i amet ea veniale est.

De pdigalitate ūria au-
racie. Laplm. ix.

I sup̄line exp̄edit suā
substantiam vel in ediz-
sificiōs sumptuosis, vel in

eq̄s, vel in p̄iuīs deliciosis
v⁹l freq̄ntib⁹, vel palestris, vel
ludis v⁹l ornamētis vel turpi-
tudinib⁹, ⁊ p̄cipue multer, vel
in exēnijs v⁹l histriōib⁹ h̄mōi
p̄ctm est. ⁊ q̄n est notabilis ex-
cessus sed est sine cōsensu, est
veniale, vel nullū etiā d̄ re no-
tabili fm̄ p̄portionē sui statut⁹
est mortale v⁹l in modico ē ves-
niale. Descendere aut̄ ad p̄ti-
cularia puta determinare q̄n
est mortale vel veniale nō de-
facili p̄t dari iudiciū certum
a quo p̄gnoscatur.

De iuividia q̄ est sc̄dm vici-
um capitale,

Titulus. iiij. de iuividia ⁊ ei⁹
specieb⁹. iiiij. ⁊ h̄z capla. iiiij.

Laplm. pmū.

Quidia est

i tristitia de alieno bo-
no inq̄ntū desiderat
vt diminutiū p̄rie excellētie
⁊ si sit ex p̄sensu rōnis morta-
le est, nisi eēt de aliq̄ re pua. si
cū puer q̄ inuidet alteri pue-
ro q̄ hādeat plures fructus ⁊
bmōi, sed si sit fm̄ motū sēsu
alitatis, ⁊ cū displicētia rō-
nis ē veniale vel nullū, etiā d̄
re notabili. Interrogādū ē fm̄
statum de hmōi iuividia, sc̄i si
platus alteri plato inuidet d̄
maiori platiōe v⁹l dignitate,